prosty poplatku. Toto osvobození vztahuje se podle výnosu ministerstva financí ze dne 19. prosince 1933, č. 141.989, i na ověřovací doložky. (Č. 63.126/33.)

(Věstník min. sprav., ročník XVI. (1934), čís. 1, str. 2.)

Opis trhových smluv při podpoře stavebního ruchu — ověřovací poplatky. Podle výnosu ministerstva financí ze dne 4. dubna 1934 č. 28.833/34-V/16, podléhá ověření opisu trhových smluv, které jsou obce, veřejnoprávní korporace a obecně prospěšná družstva jakožto stavebníci povinny připojit pro ministerstvo sociální péče k žádosti za vklad převodu práva vlastnického k budově stavěné s podporou státu podle zákonů o stavebním ruchu na osoby, pro které byly domy stavěny, poplatku 3 Kč za každý arch podle sazební položky 58/2 písm. c) popl. zál. a podle saz. pol. 49/69, č. 3 popl. pravidel. (Č. 19.070/34.)

(Věstník min. sprav., roč. XVI., č. 6, str. 118.)

Výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 25. února 1935, č. 9172, o poplatcích za uveřejňování soudních vyhlášek v umořovacím řízení. Podle § 10, odst. 3. zák. ze dne 11. prosince 1934, č. 250 Sb. z. a n., o umořování listin, určují poplatky za uveřejňování soudních vyhlášek v Oznamovateli umořovaných a ztracených listin, který je připojen k Ústřednímu Oznamovateli, vydávanému ministerstvem spravedlnosti (§ 2 vlád. nař. ze dne 22. února 1935, č. 30 Sb. z. a n.) takto:

a) při listinách nominální hodnoty do 500 Kč včetně za kus . . . . . 2 Kč,
b) při listinách nominální hodnoty přes 500 Kč do 5000 Kč včetně za kus . . . . . 3 Kč,
c) při listinách nominální hodnoty přes 5000 Kč za kus 5 Kč,
d) při listinách bez nominální hodnoty . . . . . 2 Kč.

Sazby tyto platí bez ohledu na to, jak dlouho se bude vyhláška uveřejňovati.

(Věstník min. sprav., čís. 4 z r. 1935, str. 63.)

Švýcarsko — vzájemnost ve věcech pozůstalostních. O pozůstalostech cizinců ve Švýcarsku platí obdobně ustanovení čl. 22 a 23 švýcarského zákona z 25. června 1891 o civilně-právních vztazích osob ve Švýcarsku usazených a osob, které se tam zdržují. Podle těchto předpisů řídí se švýcarské právo ve věcech pozůstalostních posledním stálým bydlištěm zůstavitele bez ohledu na místo úmrtí. Podle čl. 22, odst. 2. cit. zák., se však připouští, aby buď posledním pořízením nebo ve smlouvě dědické bylo vyhrazeno, že projednání pozůstalosti má se státi podle právního řádu domovského státu zůstavitelova. Projednání pozůstalosti vztahuje se pak vždy na celé pozůstalostní jmění. Pojem »bydliště« jest stanoven čl. 23 švýcarského obč. zák. a jest v tom místě, kde se dotčená osoba zdržuje v úmyslu trvale tam zůstati. Výslovně stanoví švýcarské právo, že nikdo nesmí míti několik bydlišť.

Podle těchto předpisů projednávají švýcarské soudy resp. úřady pozůstalost ať movitou či nemovitou po československých příslušnících, kteří měli své poslední bydliště ve Švýcarsku, bez ohledu na místo, kde zemřeli, a to podle švýcarského práva, leda že by v poslední vůli nebo ve smlouvě dědické bylo ustanoveno, že projednání pozůstalosti má se státi podle práva československého. Tato příslušnost švýcarských soudů se však nevztahuje na pozůstalost ať movitou či nemovitou po československých příslušnících, kteří neměli ve Švýcarsku stálého bydliště v době úmrtí, i když zemřeli ve Švýcarsku. Projednání této pozůstalosti by bylo přenecháno onomu státu, kde zůstavitel měl své poslední trvalé bydliště.

O tom se soudy zpravují se zřetelem na vzájemnost podle § 23 resp. pat. a § 8 zák. čl. XVI/1894.

Sdělení čís. 36/1924 se tímto mění. (Č. 5580/35.)

(Věstník min. sprav. z r. 1935, č. 4, str. 72.)

Knihy redakci zaslané.

JUDr. Kazimír Čakrt: Základní pojmy obecného finančního práva. Kritická studie. Vyšlo ve Sbírce spisů právnických a národohospodářských jako sv. LXXII., nákladem »Orbis«, Praha-Brno, 1934. Stran I—VIII, 1—145. Cena 25 Kč.

Normativní škola, jejíž ryzí metodě právnického poznávání se podařilo očistiti právní teorii od cizích příměšků a tak dopracovati se systému, kterého možno použíti pro jednotné poznání právních řádů všech dob, pokračuje pilně i úspěšně na této záslužné práci. Z posledních prací příslušníků této školy zaujímá Čakrtova kritická studie významné místo. Pracovati metodou ryzí nauky právní právě v tak ožehavém oboru, jakým právo finanční pro svůj vztah k veřejnému hospodářství jest, nebylo zajisté lehké. Autor se proto předem vypořádal se základním rozdílem mezi finančním právem a finanční vědou; kdežto tato »zjišťuje, co jest subjektem veřejného hospodářství chtěno«, ono »zjišťuje, co jest podle norem finančně-právních povinováno«, jeho úkolem je především napomáhati interpretaci.

Kniha je rozdělena na 11 kapitol. Po úvodě (kap. I.) věnuje se autor v kap. II. vymezení pojmu finančního a berního práva (o toto hlavně autoru běží). Vychází ze správného předpokladu, že pojem berního práva je pojmem systematickým, s'oužíc přehlednému třídění obsahu norem empirického právního řádu. Vyvrací nedostatečnost obvyklého způsobu rozdělování empirického právního řádu podle úkolů státní politiky (účelu), jemuž představuje berní právo cnu součást ze souboru norem, normujících příjmové hospodářství státu, která upravuje vybírání veřejných dávek, pro jeho nepřehlednost, poukazuje na nevhodnost upotřebiti jako kriteria vynutitelnosti veřejných dávek státní mocí neb jejich všeobecnosti (ve formulaci Mayerově), odmítá názor (Blumenste'n), jemuž je východiskem pojmu daně územní výsost. Dovozuje dále, že ani obsahová systematika, vycházející z relace existence majetkového pramene jakožto typické podmiňující skutkové podstaty k povinnosti placení veřejné dávky, pro synkretickou povahu definicí veřejných dávek nevyhovuje a dochází proto k formálně-právnímu vymezení pojmu berního práva, jež definuje jako »soubor norem, jež mají aplikovati berní správní orgány ve své specifické kompetenci« (str. 17). Správně zdůrazněno, že běží o kompetenci specifickou a aplikac'; tedy o normy, které berní orgány výhradně jsou kompetentní aplikovati, čímž se zachovává hierarchie stejnorodých norem. Při tom neopomenul autor vypořádati se i s nezbytnou otázkou kvalifikace berního orgánu, který je nu součástí souboru orgánů, jež spojeny jsou organisační jednotou pramenící z derogační způsobilosti. V dalším obírá se systemisací obsahu berně-právních norem, podávaje na str. 28 konstrukci berní normy platební, vycházející z relačních koordinant — existence majetkového pramene jako podmiňující skutečnosti a placení veřejné dávky jako povinnosti —, a berní normy kontrolní, která normuje za určitých okolností povinnost určitého subjektu přispěti ke kontrole berního orgánu. Kapitolu tuto ukončuje úvahami o berním právu materiálním a formálním, o poměru berního práva k právu správnímu (vystupuje tu proti slučování obou, jak by k tomu svádělo hledisko účelové) a k právu soukromému (partie pro praktika velmi instruktivní). — V kap. III. (Přímé a nepřímé daně. — Berní řízení) podrobuje autor kritice obvyklé rozeznávání daní přímých a nepřímých a daní přímo placených a úřadem ukládaných; kapitola tato svědčí i o historické a národohospodářské erudici autorově. Správně vystihuje (str. 45), že pro rozdělení na daně přímé a nepřímé jest rozhodným obsah řízení, jež konkretisuje berní platební povinnost: u daní přímých určuje úřad závazně vyměřovací základ, u nepřímých dán je týž určitými kvalitami přirozenými. Autorovo vytříbené hledisko vysvítá hlavně v kap. IV. (Poměr mezi státem a poplatníkem.)

V prvním oddílu této kapitoly podrobuje autor kritice velmi scerné konstrukce poměru mezi státem a poplatníkem, ideologi t. zv. mocenskou a t. zv. obligační; správně dovozuje, že obě teorie tvrdí vlastně samozřejmost, pokud totiž teorie obligační mluví o tom, že poplatník je tedy povinen daň p'atit, a teorie mocenská o tom, že stát je oprávněn placení daně uložit, v čemž má býti vyjádřeno uznání platnosti určitého právního řádu (str. 57). Stejně je neplodné rekurování obligační teorie k t. zv. »subjektivním právům« poplatníků, pro která prý nemůže finanční orgán uložiti větší daň, než mu dovoluje zákon; autor jako stoupenec normologického směru uvádí správné vysvětlení, vycházející ze samozřejmého vztahu obecné normy ke konkrétnější. Podávaje pak ještě kritiku Schneidrova »Das Abgabengewaltverhältnis«, dokazuje, že ovšem ani mocenská teorie nemůže otázku juristicky konstruovati. Autorovy úvahy předvádějí názorně synkretismus běžných daňových teorií a jejich naprosté neuvědomění momentu delegace k vydávání norem, v němž nutno hledati jádro řešení. — Další kapitoly (V. Poplatník — VI. Vyměření daně, repartice daně, paušalování daně, daňové dohody — VII. Předmět daně a podmínka berní povinnosti; vyměřovací základ. Třídní daň. Preiudicialita v berním řízení — VIII. Sazba daně. Sazební stupnice — IX. Čas a místo — X. Daňová osvobození a úlevy — XI. Zánik berní platební povinnosti; exekuce) obsahují rovněž detailní úvahy o základních pojmech finančně (berně)-právních, jež autor konstruuje

Testament přírodního lékaře
v rukou nemocného
znamená zdraví. Za Kč 15
zasílá Nakladatel. životní moudrosti
Č. Budějovice III.-839. (Zák. chr.)

z obsahu norem; z uvedených nadpisů jednotlivých kapitol je patrno, že autor vypořádal se se všemi základními obecnými pojmy, při jichž řešení zůstal věrným normologickému nazírání.

Pro náš účel nemůžeme se podrobněji zmíniti o detailech a podnětech, k nimž tato studie nabádá. Autor v úvodu připomíná, že podává vlastně jen kritiku základních finančně-právních (specielně pak berně-právních) pojmů, ne systém neb učebnici; přes to však považuji jeho dílo za jedno z nejvýznamnějších, jež v poslední době t. zv. brněnská škola vydala, ježto se se zdarem pokusil o normologický návod a první systematické podání o b e c n ý c h pojmů důležitého oboru finančního práva. Význam takové práce přesahuje přes omezený teritoriální rámec našeho positivního právního řádu a možno proto Čakrtovo dílo srovnávati s Merklovým »Obecným právem správním«, jehož význam po této stránce byl náležitě pochopen. Dílo samo podává opět důkaz o tom, s jakou vážností a vědomím vědecké zodpovědnosti přistupuje normativní škola k řešení právně-teoretickému. Námitky, které se proti této škole uváděly a jež vyhrocovaly hlavně v tom, že nevyhovuje potřebám praktického života, nelze již bráti vážně; smysl pro objektivní interpretaci a z toho plynoucí zájem na zodpovědnosti práce zákonodárců budou pro praktický život zajisté velkým přínosem této školy. Dr. Žofka.

Zákon o splátkových obchodech Uspořádal a výkladem opatřil ministerský rada JUDr. Josef Svitek, přednosta obchodně legislativního odd. minister. spravedlnosti.

Nový zákonem je splátkový obchod postaven částečně na nový právní základ, neboť jím byly zavedeny četné novoty a stanoveny nové pojmy, jejichž podrobné vymezení je nadmíru důležité pro kupující i prodávající, pro jejich zájmové korporace, pro právní zástupce i pro soudy. Novoty, zavedené novým zákonem, budou míti vliv i na technické uspořádání způsobu uiednávání splátkových obchodů.

Nový zákon upravuje splátkové obchody jednotně pro celou republiku a pro všechny obory. Jde tedy o unifikační zákon, platný též na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Zákon o splátkových obchodech setrvává na ochranných opatřeních ve prospěch kupujících, ba dokonce jejich ochranu ještě více a účelněji vybudovává. Rozšiřuje pojem splátkových obchodů na obchody, uiednané i jen zprostředkovateli z povolání, a podrobuje tím zákonu i obchody, které dosud nespadaly pod zákon o splátkových obchodech z r. 1896. Stanoví za jakých podmínek se může odstoupiti od smlouvy, kdy může dojíti ke ztrátě lhůt a k uplatnění výhrady vlastnictví k prodané věci.

Nový zákon však chrání i solidní obchod. Vyřazuje z ustanovení o splátkovém obchodě všechny takové smlouvy, u nichž tržová cena převyšuje částku 10.000 Kč. Prodávající není povinen při rozvázání smlouvy odstupem od smlouvy nebo uplatněním výhrady vlastnictví hraditi kupujícímu užitečné náklady na vrácenou věc. Kupující se může domáhati správy pro vady jen až do splatnosti poslední splátky.

Cena brožovaného výtisku o cca 150 stranách Kč 18.—. Dodá každý knihkupec nebo přímo nakladatelství »Československý Kompas«, tiskař. a vydavatel. akc. spol. v Praze.

»Zákon o umořování listin«. Nový zákon o umořování listin vyšel jako 38. svazek sbírky Komentované zákony čsl. rep. vydávané nákladem Československého Kompasu v Praze na Smíchově a byl upraven min. radou JUDr. Juliem K a r m á n e m, přednostou soud. odboru min. unifikací, které osnovu tohoto zákona připravilo.

Kniha má především přispěti k tomu, aby se n o v ý zákon o umořování listin správně a brzy vžil. Proto se autor nespokojil pouhými odkazy a stručnými poznámkami, nýbrž se rozhodl pro širší a důkladný výklad.

Zvláštní cenu dodává knize okolnost, že min. rada Dr. Karmán je autorem osnovy zákona a že tedy mohl nejlépe proniknouti a vyložiti odchylky nového zákona od dosud platného práva.

Kniha přináší vedle materiálií, judikatury a obsáhlého výkladu zákona též prováděcí nařízení, vyhlášku týkající se inserčních poplatků, vysvětlivky min. spravedlnosti, pokyny soudcům, vzorce, přehledné tabulky týkající se st. cenných papírů, odborný vyčerpávající přehled příslušných poplatkových předpisů a kde toho bylo potřeba i výklad některých ustanovení zákona o řízení nesporném.

Kniha je vázána v důkladné celoplátěné vazbě a její cena je Kč 30.—.

»Nabytí vlastnictví k nemovitostem v pozůstalosti«, napsal JUDr. Bohumil Dymeš, advokát v Mostě.

Řeší se tu jeden z problémů, t. zv. naturálního vlastnictví, t. j. takového nabytí vlastnictví k nemovitostem, při němž není zapotřebí vkladu do knih pozemkových. Jde o otázku, s kterou se právnická literatura od počátku platnosti obč. zákoníka musila znovu a znovu zabývati, neboť příslušná ustanovení občanského zákoníka jsou sporná (431, 547, 819). Správné řešení má pro praxi dalekosáhlý význam, ježto jde o právní jistotu nabývání nemovitého majetku. Literatura právnická řešila problém z různých hledisk a rozličnými methodami. V této studii je otázka ta řešena logickým výkladem norem a normových souborů obč. zákoníka se zřetelem na závažnost jejich účelového poslání. Byl vzat náležitý zřetel na judikaturu, kriticky vylíčen vývoj názorů v teorii i praxi a přihlédnuto zejména i k osnově čsl. obč. zákoníka.

Studie má zejména i pro praxi význam, neboť uvádí příslušná ustanovení obč. zákoníka, jež si, pokud jde o nabytí nemovitostí děd'ctvím, odporují, v jednotný systém.

Cena knihy, která vyšla ve známém nakladatelství »Československý Kompas« v Praze na Smíchově a jen v omezeném nákladu, je Kč 20.—.

Právo československé, sborník zákonodárství a judikatury, přináší v právě vyšlém 16. čísle Zákon o umořování listin, který úvodem a poznámkami opatřil vrchní soudní rada JUDr. František Limbauch. Dále je v čísle přehled Sbírky zákonů a nařízení za druhé pololetí roku 1934 a judikatura nejvyššího soudu ve věcech civilních. Číslo stojí 13 Kč, pro předplatitele 11 Kč. Sborník Právo československé vychází v nakladatelství Čin v Praze.

Dr. Em. Zítek: Drama rodiny pana Daniele. Historický román z doby pobělohorské. Ilustroval Jos. Kočí. Druhé vydání. Vydal knihkupec A. Neubert v Praze. Výtisk Kč 18.—, váz. Kč 28.—. Román líčí události v pohnuté době pobělohorské a odehrává se v r. 1622. Středem děje jeho je rodina Daniele Rubeše z Výskova, druhdy bohatého hrdého patricia a šlechtice českého, jemuž statky pro vzpouru proti císaři byly konfiskovány a prodány hejtmanu Starého města pražského Heřmanu Černínovi z Chudenic. Daniel — exulant vrátí se potají do Prahy, jest jat a popraven. Jeho rodina při tajném zachraňování hlavy s popraviště jest odhalena a nyní počíná pravé její utrpení a drama. Celým románem proplétá se láska krásné Danielovy dcery Salomey k mladému šlechtici Jindřichu Loselovi, kteréž klade úsilí mladý zhýralec Humprecht Černín z Chudenic, jenž na konec dojde zasloužené odplaty. V románě vystupuje řada postav hrajících v historii našeho národa význačné role, líčí se tehdejší právní a veřejné poměry české i utrpení pronásledovaného měšťanstva, které neopustilo svoji víru a vlast. Kniha hodí se dobře za četbu nejširším vrstvám a pro každou knihovnu ať veřejnou či soukromou.

Hledám kolegu,
píšícího česky i německy na stroji a znalého aspoň trochu prakse notářské. Nabídky na notářství v Prachaticích.

Substituta
na 1 měsíc až 6 neděl — srpen nebo září — hledá notář v Praze-Hloubětíně.

Razítko za Kč 12·- pro celý život
s Vaší firmou Vám vyrobí
Bohdan Veber, Č. Budějovice.

Zodpovědný redaktor: Dr. J. Čulík, notář v Praze XII., Londýnská ul. 9. — Tiskem E. Leschingra v Praze II., Lípová 13.
Užívání novinových známek povoleno výnosem Ředitelství pošt a telegrafů v Praze ze dne 4. června 1919 číslo 180.199/IV.
Podací úřad 25.